

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ 10.

Πᾶσα αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

«Ὅτε ὁ Λόρδος Βήκονσφιλδ ἀνήγειρε διὰ λαμπροῦ λόγου εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ἡ νῆσος Κύπρος θὰ καταλαμβάνετο ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν δυνάμει συμφάσεως μετὰ τοῦ Σουλτάνου, τυχαίως παρετήρησεν, ὅτι ἡ Κύπρος θὰ ἦτο μεγάλως ὠφέλιμος εἰς τὸ στέμμα ὡς μόνιμος «στρατιωτικὸς σταθμός». Κατὰ τὰ φαινόμενα ἀντὶ νὰ καταστήσῃ στρατιωτικὸς σταθμός, ἡ Κύπρος, ἐν πολεμικῇ ἐννοίᾳ ἔχει καταστήσῃ τόπος, ἐξ οὗ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἀποχωροῦσι μὲ διπλὴν ταχύτητα. Ἡ ἀγγλικὴ φρουρά, συγκειμένη ἐξ ἡμίσεως τάγματος τῶν G. Rangers, ἔλαβε διαταγὰς, ὅπως μεταβῇ εἰς Μάλταν καὶ συμπληρώσῃ τὸν ἐκεῖ στρατόν, ἐνῶ ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου κατελήρθη ὑπὸ πανικῷ ἔνεκεν τοῦ ἀνυποστάτου φόβου, ὅτι ἡ δύναμις ἄπαξ ἔτι νὰ περιέλθῃ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν δυστρόπων Τούρκων. Πάντοτε ἐσκέφθημεν, ὅτι ὑπῆρχον τόσαι πολλοὶ στρατιῶται ἐν Μάλτᾳ, ὥστε, ἐάν εἰς πρόσθετος στρατιώτης ἐτίθετο εἰς τὴν νήσον, εἰς ἄλλος «ντζιόνης» πρέπει νὰ παυθῇ. Ἀλλ' ἡ Μάλτα φαίνεται εἶχε μείνῃ μὲ ὀλιγώτερον στρατεύμα ἔνεκα τῆς αἰτήσεως ἐξ Ἰνδιῶν καὶ τῆς πτωχῆς Κύπρου ὑπέφερεν ἐκ τούτου.»

«Sunday Times»

«Ἡ εἰδησις, ὅτι οἱ τέσσαρες λόχοι Ἀγγλῶν στρατιωτῶν, εἰτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἐν Κύπρῳ φρουράν, ἀνεκλήθησαν, διέσπειρε τὸν πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ. Ἡ αἰτία, ἣν δίδουσιν αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὅτι τὰ στρατεύματα χρειάζονται ἐν Μάλτᾳ ἔνεκεν ἐλλείψεως στρατιωτῶν, εἶνε ἀλλόκοτος. Προξενεῖ ἐκπληξὴν τὸ, ὅτι τὸ ἀγγλικὸν στρατιωτικὸν δὲν δύναται νὰ οἰκονομῇ τέσσαρας λόχους, περίπου 300 στρατιώτας, ὅπως φρουρῶσι τὴν Κύπρον. Ἡ σημαντικότης τῆς νήσου ἐκ στρατηγικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως δὲν δύναται νὰ μεγαλοποιηθῇ. Ἐν τῷ μέτῳ Κωνσταντινῶν καὶ Αἰγύπτου πρὸς τὴν ἐξέλιξιν, τῇ Συριακῇ

ἀκτὴν καὶ τοὺς λιμένας, εἰς οὓς πάντες οἱ σιδηρόδρομοι ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ πρέπει νὰ σταματῶσι. Κατὰ τὴν ἐκβασιν πολέμου τινὲς μὲ τὴν Ρωσίαν ἢ Γαλλίαν ἢ Κύπρος θὰ παρεῖγεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ τρεῖς μεγάλοι μας στρατιωτικοὶ τόποι ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὅλοι αἱ νῆσοι, θὰ ἐπέτρεπον ἡμῖν, μετὰ καταλλήλου ναυτικῆς δυνάμεως νὰ κυριεύσωμεν ὅλην τὴν Μεσόγειον. Οἱ τόποι οὗτοι εἶνε τὸ Γιβραλτάρ, κείμενον ἐπὶ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ἡ Μάλτα ἐν τῷ κέντρῳ καὶ ἡ Κύπρος ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἄκρας. Βεβαίως ἡ παρούσα Ριζοσπαστικὴ Κυβέρνησις ἐν τῷ παράφρῳ φόβῳ τῆς περὶ παραδόσεως δὲν δύναται νὰ δειρευνῇ περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς νήσου Κύπρου, ἢ κατὰ τῆς ὁποίας θεωρεῖται ὡς ἀριστοῦργημα τῆς πολιτικῆς τέχνης τοῦ Λόρδου Βήκονσφιλδ.

«England»

«Ἡ διαταγὴ διὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀγγλικῆς φρουρᾶς ἐκ τῆς Κύπρου φυσικῶς διέσπειρε τὸν ἔσχατον φόβον μετὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης. Δύναται τῷ ὄντι νὰ σημαίνει δυοῖν θάτερον, ἢ ὅτι ἡ Ἀγγλία μέλλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον (ἐκ τοῦτου καὶ ὁ φόβος τῶν Κυπρίων), συμπέρασμός εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἴμεθα εὐδιάθετοι νὰ φθάσωμεν ἢ ἄλλως ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς εἶνε τέσπῃ ἡλαττωμένος, ὥστε δὲν δύναται νὰ χρηρηγῇ εἰς αὐτοκρατορικὴν ἀποικίαν μεγάλῃς στρατηγικῆς σπουδαιότητος φρουρὰν τεσσάρων ὀνομαστικῶν λόχων πεζικοῦ. Λέγεται πρὸς ἐξήγησιν τῆς διαταγῆς, ὅτι οἱ τέσσαρες λόχοι ἀπεργάζονται ἐκ Κύπρου εἰς Μάλταν διὰ ν' ἀναπληρώσωσι τὰ πρό τινων μηνῶν σταλέντα στρατεύματα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων ἐν Αἰγύπτῳ. Δυνάμεθα ἄρα νὰ υποθέσωμεν, ὅτι δὲ ἔχουμεν ἄλλο μέσον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μάλτας, παρὰ τὰς ὑπεξαίρεθείσας ἐκ τῆς Κύπρου ὀλίγας ἐκατοντάδας κοκκινόφρων.»

«The People»

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδασκτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου φύλλου.)

Ἀρ' οὗ ἡ ἐν γένει παιδαγωγία σαφηνίσθη διὰ τῆς ἱστορίας τῆς Ψυχολογίας καὶ τῆς Ἠθικῆς τὰ περὶ αὐτὴν στρεφόμενα θεωρητικὰ ζητήματα, ἐνώπιον νέων προσκόπεται δυσχερεῖων, ἀναγομένων εἰς τὸ πρακτικὸν αὐτῆς μέρος. Τὸν ἄνθρωπον, ὡς κοινωνικὸν ὄντα, δὲν δύναται τις νὰ μορφώσῃ δι' ἐξυτὸν καὶ μόνον ἀσχετῶς πρὸς τὸν περιστοιχοῦντα αὐτὸν κόσμον ὑπάρχει μετὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων στενὴ σχέσις καὶ συνάφεια τὴν ὁποῖαν ὁ παιδαγωγὸς δὲν δύναται κατὰ τὸ δοκοῦν νὰ διασπάσῃ ἢ νὰ ἐξαλείψῃ. Τὴν τοιαύτην σχετικὴν τοῦ ἀνθρώπου θέσιν πρὸς τοὺς ὁμοίους τοῦ λησμονῶν πολλάκις ὁ διδάσκων, παρεκτρέπεται τῆς ἀποστολῆς τοῦ καὶ καθιστᾷ τὸν παιδαγωγούμενον ἀνίκανον νὰ ζήσῃ εὐαρέστως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἐξ ἄλλου μέρους ἔνεκα τῶν πρακτικῶν διὰ τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν ὄρων εἶνε ἀναιρέτη ἡ περὶ τὴν βίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ὁποῖα θὰ βιαιωθῶμεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν πρὸς πᾶν ἰδανικὸν καὶ ἰδεώδες ἐννοσιώδη πτησιν ἡμῶν, καὶ ὅτι πρὸ τῆς πραγματικότητος θέλωμεν ὑποχρεωθῇ νὰ σχηματίσωμεν διδασκτικὸν σύστημα ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ πρὸς αὐτὴν τοῦ διδασκόμενου τὴν κλίσιν.

Ὁ Κάντιος περιγράφει διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὴν κατ' ἀνάγκην ἀντίφασιν τῶν περὶ παιδαγωγίας ἰδανικῶν σχέσεων πρὸς τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ πραγματικότητά. «ὡς θεμελιώδη ἀλήθειαν, λέγει δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀνατρέφωμεν τοὺς παῖδας οὐχὶ συμρῶνως πρὸς τὴν ἐνεστώσαν κοινωνικὴν ἡμῶν κατάστασιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τελειότητος διαπλάσεως δυνατῆς ἐν τῷ μέλλοντι, δηλ. κατὰ τὴν περὶ ἀνθρωπότητος καὶ περὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῆς προσρισμοῦ σχηματισθεῖσαν ἰδέαν.

Ἐν τῇ ἐφαρμοσμένῃ παιδαγωγίᾳ πρέπει πάντοτε ν' ἀποβλέπωμεν κατὰ καθήκον εἰς τὸ μέλλον, ὅπως εὐκολώτερον συντελεσθῇ καὶ ταχύτερον ἐπὶ

τευχῇ ἡ τῆς ἀνθρωπότητος προαγωγή. Ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀνάγκη ἐὰν θέλωμεν ἀμείδως νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τῆς δεούσης νὰ τύχωμεν ὑπολήψεως, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν κοινωνικὴν κατάστασιν, καὶ νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὸ ἐνεστώ, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ μεμακρυσμένον μέλλον. Ἐκ τῆς τοιαύτης ὁρμώμενοι γνώμης, φθάνομεν ἐνώπιον νέων προτάσεων, διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν ὁποίων ἐξήγησιν ἀπαιτεῖται ἡ μετὰ προσοχῆς ἐρεῖνα τῶν κοινωνικῶν ἡμῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται σήμερον ὁ τόπος. Τὰ ἰδίᾳ διάφορα ταῦτα ζητήματα δύναται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς ἓν μόνον. Εἰς πόσους πρέπει νὰ διαιρεθῇ βαθμοὺς ἡ τῆς παιδαγωγίας διδασκαλία; Διὰ τῆς Ψυχολογίας ἐγνώσθησαν τὰ μύσση, διὰ δὲ τῆς Ἠθικῆς ὁ σκοπὸς τῆς παιδαγωγίας. Ὑπολείπεται ἤδη νὰ μάθωμεν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἐπιστήμης τὰς διαιρέσεις, τοὺς βαθμοὺς τοὺς ὁποῖους πρέπει ν' ἀκολουθήσωμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ὅπως θεόντως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς τῆς ὕλικῆς ζωῆς ἀνάγκας.

Κατ' ἀλήθειαν οἱ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ βαθμοὶ ἔπρεπε νὰ εἶνε τόσοι, ὅσαι καὶ διαθίσεις ὑπάρχουν τσαῦται αἱ διαιρέσεις αὐτῆς, ὅση καὶ ἡ ποικιλία τῆς καταστάσεως τῶν ἀ.θ.ρ.ῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατος ὁ ἐπ' ἀπειρον, οὕτως εἰπεῖν διαμελισμὸς, καὶ ἀκατόρθωτος ἡ κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐκάστου ἐξεύρεσις καὶ ἰδίως διδασκτικῆς μεθόδου, περιωρίσθησαν εἰς τόσα μόνον παιδαγωγικὰ συστήματα, ὅσαι καὶ κύρια ὑπάρχουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τάξεις. Ἐκεῖ οὐδὲν ἡδὲ ἀπαιτεῖται νὰ διευκρινίσωμεν, εἶνε μᾶλλον ὁ λεπτομερὴς προσδιορισμὸς τῶν ὄρων καὶ ἐξακριβώσις τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ἐν χρήσει διδασκτικῶν μεθόδων. Ἄνευ τούτου οὐδεμία δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ διδασκαλία ἀνάλογος πρὸς τὰς οὐσιώδεις τῆς νήσου ἀνάγκας.

Ἡ πεῖρα καὶ μακρὰ σκέψις ἐκ μέρους τῶν ἐχερρονοῦντων καταδεικνύουσι τὴν ἀνάγκην συστάσεως τριῶν ἰδίων ἐκπαιδευτικῶν βαθμῶν 1) τῶν

στρατιωτικὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις, ἵνα πέμψῃ τέσσαρας μόνον λόχους εἰς Μελίτην, ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὴν Κύπρον ἀνεὺ φρουρᾶς.

—§—

Ὁ διοικητὴς Λευκωσίας δίδεται πρόσρρος διὰ τὴν ἐκκίεσιν τῶν ἐπὶ τοῦ Γρωδόνος λάκκων χιόνος.

—§—

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρως κατέπλευσεν ἐνταῦθα ἐν τῶν ἀμεμπλοίων τῆς ἐταιρείας «Prince Line», ἔπερ ἀνεχώρησε τὴν ἐπιτοῦσαν.

—§—

Ἀρρίκετο ἐν Κύπρῳ διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐυέλπιδος ἀσκησιάρχου κ. Πολύβιος Μοδινίς, προτιθέμενος, ἀρῶν διατρίψῃ ἐπὶ τινι χρόνῳ ἐν Λεμεσῶ, νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

—§—

Ἐπανέκυψεν ἐκ Πόρτ Σάϊδ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῶν ἐν Κύπρῳ κατασχημάτων τῆς Ὁθ. Τραπέζης μετὰ τῆς κυρίας τοῦ κ. von Millingen.

—§—

Ἀρρίκετο ὁ κ. W. Mallass ἐξεύσας τῆς Ὁθ. Τραπέζης.

—§—

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας χάριν ἐπιστήμονικῆς παιδείας ὁ κ. Εὐστ. Εὐαγγελίδης, καὶ εἰς Ἑλβετίαν ὁ κ. Παπαδόπουλος, ὅπως σπουδάσῃ εὐρύτερον τὰ παιδαγωγικά. Ἀνεχώρησαν ἐπίσης χάριν σπουδῶν εἰς Σμύρνην αἱ δεσποινίδες Κ. Οἰκονομάκη, καὶ Δ. Κανθοπούλου, καὶ ὁ κ. Ν. Ι. Εὐθυμιάδης, εἰς Βηρυτὸν δὲ ὁ κ. Α. Η. Φαττάλλας.

—§—

Ὁ μουσικὸς θίασος τῶν Βοημιδῶν ἀνεχώρησε τὴν τρίτην εἰς Βηρυτὸν πρὸς μαρίστην ὀλίφιν τῆς χρυσῆς νεολαίας μας.

—§—

Ἀνεχώρησεν ἐπίσης καὶ ὁ ἐκ τεισάρων ἀνδρῶν μουσικὸς θίασος, ὅστις ἐπικινεῖται ἐν τῷ καρνεσίῳ «Ἐδὲμ».

—§—

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἀρρίκετο ἐνταῦθα ὁ «Νέος Γάλλος Ἡρακλῆς» κ. Χριστόλ, διακεκριμένος παλαιστής, προτιθέμενος νὰ δώσῃ παραστάσεις τινὰς ἀθλητικῆς δυνάμεως. Τὴν πρώτην παράστασιν ἔδωκε τὴν ἐσπέραν τῆς πέμπτης ἐν τῷ καρνεσίῳ «Ἐδὲμ» τοῦ κ. Φ. Καρεμυλάκη, καθ' ἣν ἐξέπληξε τὸ δημόσιον διὰ τῶν ἀσκήσεων αὐτοῦ, αἵτινες καὶ ρώμην ἀσυνήτη καὶ τέχνην ἀπαράμιλλον ἀπαιτοῦσι. Ὁ κ. Χριστόλ μετὰ μεγάλῃς εὐκολίας καὶ δεξιότητος ἐγείρει βάρη ὑπέρτοκα καὶ διὰ τῶν χειρῶν καὶ διὰ τῶν σιαγόνων. Μετὰ τὸς ἰσχυροὺς βραχίονάς του ὑψώσε σφαῖρας 100 περίπου ὀκάδων ὑπὲρ ῥάνω τῆς κεφαλῆς, διὰ δὲ τῶν σιαγόνων ἐκράτησε βυτίον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο ἄνθρωποι. Κόμπει σιδηρὰς ράβδους καὶ θέτει ἐπὶ τοῦ στήθους λιθίνας πλάκας φρερῶν διαστάσεων, τὰς ὁποίας θραύουσι διὰ σφυρίων, δύο ρυμμάλει ἀνδρες.

Ὁ κ. Χριστόλ προσκαλεῖ εἰς πάλιν οἰονόηποτε, καὶ ἂν δὲν τὸν καταβάλῃ προτείνει μισθὸν, κατὰ τὸ πρόγραμμά του, 100 φράγκων, ἀρκεῖ νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ πρὸ 10 ὥρων.

—§—

Τὴν παρελθούσαν ἡμερὰν ὁ κ. Γεώργιος Γωγγύης ἱεροπόλην ἠναγκάσθη τὴν δεσποινίδα Μαριάνναν Ἀποστόλου Εὐχήμεθα αὐτοῖς τὴν στέψιν ταχεῖον καὶ εὐδαίμονα.

—§—

Χθὲς κατέπλευσεν τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον τῆς ἐταιρείας «Messageries Maritimes», ὁπερ ἀνεχώρησεν αὐθιμὲρόν.

—§—

Τὴν δευτέραν ἀναμείνεται τὸ «Φουρτουνα» κειμίζον τὰς γραμματοπῆρας τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ «Dankeld».

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΟΣ ΤΗΛΙΚΑΥΤΗΣ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

Ἀξιότιμὲ κ. συντάκτα
τοῦ «Νέου Ἑθνος».

Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ δι' ἄλλων μέσων διεδόθη ἡ φήμη οὖτις ἐν τῷ ἔρεταίῳ ἡ μεταξὺ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἡγουμένου τοῦ Ἀγίου Νεοφύτου διὰ ἀπέδῃ ὑπὲρ τοῦ δευτέρου, πάντες, πλὴν βεβήως τῶν ὁπαδῶν τῆς Θείμης, ἐνόμισαν ὅτι τὸ Ἐρεταῖον καταργήσαν τὰ πρόνομια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐκέρυξε τὸν Ἡγούμενον ἀνέξαρτον, καὶ πλείστοι ἀπετάθησαν πρὸς ἡμᾶς ἀνυπομονοῦντες νὰ μάθωσι ποῖα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατόπιν τῆς ἀπεράσεως ταύτης τοῦ Ἐρεταίου. Πρὸς ἡσυχίαν θέν τῶν φίλων φρονούντων τῇ Ἐκκλησίᾳ παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε τ' ἀκόλουθα:

Ἡ ἀπερίσχις τοῦ πρωτοδικείου Κτηματοῦ ἡκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἐρεταίου λόγῳ παρὰ τὴν πίεσιν δικονομικῆς, τοῦ ὁπερ οὐδεμίαν ἔχει σχέση πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑπὸ κρίσεως. Ἡ θέσις ἄρα τοῦ Ἡγουμένου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μένει οἷα ἦτο καὶ πρὸ τῆς κρίσεως. Τὰ πρόνομια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μένουσιν ἀθικτά. Ὁ Ἡγούμενος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε πανμύνης, καὶ οὐδὲ δικαίωμα ἔχει νὰ ἐπέμψῃ εἰς τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου Νεοφύτου. Περιπλέον δὲ πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος οὐ ἐξέληθ' ἡ χαρακτηρισμοῦς αὐτοῦ μετροπαθείας καὶ θὰ λύσῃ ριζικῶς τὸ ζήτημα κατὰ τρόπον ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ καὶ πρὸς τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας κανόνας καὶ πρὸς τὴν ἀξιοπρεπείαν καὶ βαρύτητα αὐτοῦ.

Θ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ, Διηγήτης.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14)26 Ἰουλίου 91.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΛΑΝΣΜΙΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ
ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Ἐκ τοῦ θεάτρου τῶν μαχῶν.
Κατὰ τὰς ἐν Λονδίῳ ἀληθείας

εἰδήσεις ἐκ Σιούλ, ὁ Ἰαπωνικὸς στρατὸς προχωρεῖ πάντοτε. Τὸ σῶμα τοῦ Γε. σὺν πρὸς ἐλάν ἰσχυρὰν θέσιν τῶν Κινέζων ἐν Σιγγ-Σαῦν.

Οἱ περὶ τὸν κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἀποβλήσαντες εἰς 2,300. Προστίθεται ὅτι τὰ Ἰαπωνικὰ στρατεύματα ἔχον τριπλάσια τῶν Κινέζικων.

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα ληφθὲν ἐν Λονδίῳ ἐκ Πιγγ-Γιάγγ αἱ ὁλικαὶ ἀπώλειαι τῶν Κινέζων ἀνέρχονται εἰς 17 χιλιάδας ἀνδρῶν. Ἐξ αὐτῶν 14,500 συνελήφθησαν αἰχμαλώτοι. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων τούτων συγκαταριθμοῦνται ὁ στρατηγὸς καὶ ὁλόκληρον τὸ Κινέζικόν ἐπιτελεῖον.

Τὴν αὐγὴν τοῦ Σαββάτου οἱ Ἰάπωνες προσέβαλον τὰς θέσεις τῶν Κινέζων ἐν Πιγγ-Γιάγγ. Κατ' ἀκολουσίαν τῆς προσβολῆς ταύτης ἐπηκολούθησε μεγάλη μάχη ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Ἐπὶ τέλους οἱ Ἰάπωνες ἐκυρίευσαν τὴν θέσιν προσβαλόντες αὐτὴν ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐνσπείραντες τὸν πανικὸν μεταξὺ τῶν Κινέζων.

Ἐκ τῶν 20,000 Κινέζων, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην ταύτην, 16,000 ἐφρονέθησαν ἡ ἡχμαλωτισθῆσαν.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἰαπώνων ἀνέρχονται εἰς μόλις 30 νεκροὺς καὶ 270 τραυματίας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΟΥΡΖΟΑ.

Ἀπεδίσθεν ἐν Τουλῶνι ὁ ἀντιναύαρχος τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ Μπουρζά εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν, πάσχων ἀπὸ μὲνός σφοδρῶς.

Ἡ το διακεκριμένος ναυτικὸς καὶ ἔφερε τὸ παράσημον τῆς Λεγεώνας. Ἐξαιρετικαί τῷ ἀπεδύθησαν κατὰ τὴν κηδείαν του τιμαί.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

ΕΝ Τῇ ΝΟΤΙῳ ΑΦΡΙΚῇ.

Ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου (τῆς νοτιωτάτης Ἀφρικῆς) ἀγγέλλεται ὅτι ἐν ἐκτάτῳ συνελεύσει, συγκληθῆσιν ἐν Μπρέμερσδορφ τῆς Ζουαζιλάνδης, ἡ βασίλισσα τοῦ κράτους τούτου καὶ οἱ ὑπουργοὶ αὐτῆς ἀπερίσταν νὰ ζητήσωσι τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν καὶ ν' ἀρνηθῶσι τὴν εἰς τοὺς Βόερος ἐπαγωγὴν.

Τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων εἶχον ἀγγεῖλαι ὅτι αὐτίως χωροῦνται πρὸς ἐπίτευξιν προσηγγίσεως Γαλλίας καὶ Ἰταλίας διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἐλπίζεται ὅτι θ' ἀπολήξωσιν εἰς εὐτυχὲς ἀποτελεσμα. Ἡ εἰδήσις αὕτη, ἀσχετῶς πρὸς τὸ ἀναμνησθέντων ἀγαθόν, ὁπερ θ' ἀπὸ ἐκτενέως ἐκ τῆς ἐπαληθεύσεως αὐτῆς φαίνεται κυρομένη ὑπὸ ἀλλεπαλλήλων τινῶν γεγονότων μαρτυροῦντων, οὐσιώδη τινὰ τροπὴν τῶν ἐν Ρώμῃ πνευμάτων, ὡς πρὸς τὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν σχέσεις τῆς γερμανήσου.

—Ὁ Ρωμικὸς λαὸς ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἰταλία προτίθεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, τὴν διατηρεῖν τῆς ὅν ἰσχυροπίας ἐν τῇ Μεσογείῳ, δικαίως δὲ διεφύεσθῃσαν αἱ ἀναδημοσιευθεῖσαι εἰδήσεις, ὡς τὸ ἀνυπόστατον ἀποδείκνυσιν καὶ ἡ εἰς Γάραντα ἐπάνοδος τοῦ στόλου κατὰ τὴν τοῦ Σεπτεμβρίου.

—Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς βουλῆς τῶν λόρδων προκαλεῖ ἱκανὸν πάταγον. Ὁ Τάιμς ἐρραῖν, ἐνωτικὸς φιλελεύθερος, ἐφύεζε τὸ ἑρλζ. δικὸν νομοσχέδιον τοῦ Γλάδστωνος, προσέθηκε δὲ ὅτι μάστιγ καταβίβλονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προσπᾶθῃται πρὸς διάλυσιν καὶ κατάργησιν τῆς βουλῆς τῶν λόρδων.

—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος ἐφρόνησε καὶ τὴν μουσικὴν δόξαν, ἀπηύθυνε δ' εἰς τὴν βασίλισσαν Μαργαρίταν ἄσμα ποιηθὲν καὶ τοισθὲν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐξάρων τὰ φυσικὰ καὶ ἐπικτήτα τῆς ἀνάστης χαρίσματα.

—Ἡ «Ἡχώ», τὸ ὄργανον τῶν ριζοσπαστῶν, διαφύει διαρρήδην τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Σταμπούλωρ, ὅτι δὴθεν πρὸ τριετίας ἐπροτάθη αὐτῷ ὁ διαμελισμὸς τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τῆς τότε ριζοσπαστικῆς κυβερνήσεως ἐν Βερολίῳ.

—Ἐκ Βελιγραδίου ἡγγέληθ' ἐπανειλημμένως ὅτι ἐν τῇ Παλαιᾷ Σερβίᾳ ἐγένοντο σπουδαῖαι ταραχαὶ καὶ ὅτι ἰδίως ἐξακτινίσθησαν Τούρκοι ἀνὰ εἰς ἐβαλον εἰς τὴν κώμην Σιενίτσαν, ἥς ὁ διοικητὴς ἐζήτησεν ἐπιγόντως ἐπικουρίας. Ἀλλὰ πολλάκις εἰδήσεις τῆς αὐτῆς φύσεως ἐκ σερβικῆς προελεύσεως ἐφωρῆθησαν ἀνυπόστατοι ἢ ὑπερβολικαί.

—Καθ' ὡς ὁ παρισινὸς «Χρόνος» ἔχει πληροφορίας ἐκ Σορίας, τὸ ὑπουργεῖον Στεῖλὼρ καὶ Ραδσλάβσκι θὰ πικρατῇ τῇ ἄμα ταῖς νέαις βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς.

—Μόλις τὴν ὁ τρίχοντος ἐσθίσθησαν οἱ πυρκαῖαι τῶν δασῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ κατάσβεσις ὁρεῖται εἰς ραγδαίαν βραχέως, αἵτινες κατέκλυσαν τὴν πεδιάδα τῆς Βισκόνας.

—Ἀγγέλλονται οἱ γάμοι τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου Ἰωσήφ Βάττεμβεργ, ὑπολοχαγῶ ἐν τῷ στρατῷ τῆς Ἑσθίας, μετὰ τῆς πλουσίας ἀμερικανίδος Ἀννας Γούλδ. Τὸ ἐτήσιον αὐτῆς εἰσόδημα ἀνέρχεται εἰς 600 χιλιάδας φράγκων.

—Τηλεγραφεῖται ἐκ Βιέννης πρὸς τὰ «Ἡμερησία Νέα», ὅτι εἴθε βέβαιον ὅτι ὑπάρχει ἐν Σερβίᾳ συνωμοσία, σκοπούσα τὸν ἐκθρονισμόν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

—Τηλεγράφημα ἐκ Σατωδὲν ἀγγέλλει ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρεῖστη εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν, δι' ἧς ἐπερατώθησαν τὰ φθινοπωρινὰ γυμνάσια καὶ ἡ ὁποία ὑπῆρξε λαμπροτάτη. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἀριστον, ὁπερ ἐπὶ ἐπὶ λούθησε τὴν ἐπιθεώρησιν, ὁ Καζιμίρ Πιερί ἔφερε θερμὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

ΤΟ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΗΓΕΜΟΝΑ ΤΟΥ.

Αί «Ειδήσεις της Πετροπόλεως» δημοσιεύουσιν αντίγραφον του απειλητικού γράμματος, όπερ απήντησεν ο Σταμπούλωφ εις τον πρίγκηπα Φερδινάνδον, πριν η καταλίπη την αρχήν. Εκ του γράμματος τούτου καταφαίνεται ότι, ότε ο Σταμπούλωφ έφωράθη επιδουλεύθεις την τιμήν του ύπουργού των Στρατιωτικών Σάδωφ, ο πρίγκηψ απήντησεν αυτώ εκ Βιέννης κρυπτογραφικόν τηλεγράφημα, εν ώ απεικάλει φύλην και άνανδρον την διαγωγήν του.

Εις άπάντησιν ο πρωθυπουργός απήντησεν εις τον ήγεμόνα του επιστολήν εξ έκδοσι σελίδων, εν ή έμέμετο αυτόν ως υποθάλλοντα την αντιπολίτευσιν και καταδίδοντα αυτήν τα σχέδιά του. Απεικάλει τόν πρίγκηπα χαμαιλέοντα, φιλόδοξον, παράσπονδον, συνένεχον εις τριάκοντα, τουλάχιστον πράξεις, ως ή αντιπολίτευσις έβρινε παρανόμους. Ο Σταμπούλωφ ισχυρίζετο σὺν άλλοις ότι την βίαν ήναγκάσθη να μεταχειρισθῇ τὸ πρῶτον, διαταγῇ τοῦ πρίγκηπος, κατὰ περικαλλούς Ούγγαριδος ελλοούσης εις Σοφίαν, όπως επιτύχῃ ικανοποίησιν ἐπὶ παραπτώματι διαπραχθέντι ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου, ὅτε ἦτο ἐπὶ ἀξιωματικὸς ἐν Ούγγαρίᾳ. Τὸ γράμμα προσήπτεν εἰς τὸν πρίγκηπα πολλὰς ἄλλας ἐλαφρότητας, πολλὰ ἄλλα σκάνδαλα διαπραχθέντα ἐν Σοφίᾳ, Φιλίππουπόλει καὶ Τυρνόβω, κατήγγελλεν αὐτὸν ὡς σπαταλήσαντα τὰ χρήματα τοῦ κράτους εἰς ἐπιζημίους κερδοσκοπίας, ἡπεῖλει δ' ἐν τέλει τὸν πρίγκηπα, ἐν περιπτώσει δίκης, δι' ἀποκαλύψεων, αἵτινες θὰ κατέφερον κατ' αὐτοῦ δεινὰ κτυπήματα.

Ἐπειδὴ τὰ διενναῖα φύλλα σιγῶσιν ἔτι, ἀγνοοῦμεν, γράρει ἡ «Ν. Ημέρα», ἐάν πράγματι τὸ δημοσιευθὲν ἐν Πετροπόλει γράμμα εἴνε αὐθεντικόν. Ἀλλ' ἐάν ἀληθῶς ὁ Σταμπούλωφ ἐτόλμησε ν' ἀπευθύνῃ τοιοῦτο γράμμα εἰς τὸν ἡγεμόνα καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὴν δημοσιότητα, εἴνε πρόδηλον ὅτι ἐπικινεῖται σκάνδαλα δεινότερα τῶν μέχρι τοῦδε. Παρὰ τὰς παραινήσεις τῶν ἀγγλικῶν καὶ αὐστρουγγαρικῶν φύλλων, ὁ ἡγεμὼν δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ τὴν ὑπερβολὴν ὕβρεως καὶ ὀρεῖται χάριν τῆς τιμῆς του νὰ καταδιώξῃ ἀμειλίχως τὸν ἀνδρα, εἰς ὃν ὀρεῖται τὸ στέμμα του, ἡ διάστασις δ' αὐτῇ θ' ἀποβῇ ὀλεθρία εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ θὰ σείσῃ ἐκ θεμελίων τὸ καθεστῶς. Ἐξ ἐπιστολῆς εἰς τῶν ἐστώτων ὑπουργῶν, ληφθεῖσης εἰς Βιέννην, ἐξάγεται ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ εἰς δίκην παραπομπή τοῦ Σταμπούλωφ καὶ ὅτι εἰς τὴν προσεχῇ Σοβρὰν ἡ ἐκτελέσει κατ' αὐτὸν

κατηγορητήριον ὡς σπαταλήσαντος καὶ σφετερισθέντος δημόσια χρήματα. Αὐτὸς ὁ Σταμπούλωφ θεωρεῖ βέβαιον ὅτι θὰ ριθῇ προσεχῶς εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Μέλανος Τζαμίου, ἐνθα ἔρριψεν αὐτὸς τὸν Καραβέλωφ. Οἱ νέοι ὑπουργοὶ κρίνουσιν αὐτὸν ἐπικίνδυνον ἐφ' ὅσον εἴνε ἐλεύθερος. Ἐν γένει οἱ εἰδήμονες φησὺσιν, ὅτι ἐπικινεῖται ἐν Βουλγαρίᾳ σπουδαῖα γεγονότα.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 2000

Ο ἐν Παρίσιος ἀκαδημαϊκὸς καὶ διάσημος χημικὸς Berthelot ἐξεφώνησεν ἐν συμποσίῳ δοθέντι παρὰ χημικῶν λόγον, ἐν ᾧ παρέσχεν φανταστικὴν εἰκόνα τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ μέλλοντος, τοῦ πολιτισμοῦ τῶν προσεχῶν χρόνων, οἷον θὰ μεταπλάσῃ αὐτὸν ἡ ἐπιστήμη. Ο λόγος οὗτος εἴνε περίεργος σελίς, χαρακτηριστικωτάτη διὰ τὸ παράβολον τῶν ἐλπίδων, αἱ ἐμπνέουσιν αἱ μεγάλαι πρόδοι τῆς ἐπιστήμης. Διὰ ταῦτα θεωρήσαμεν χρήσιμον τὴν εἰς τοῦς ἡμετέρους ἀναγνώστας μετῴδωσιν τοῦ ὠραίου τούτου λόγου τοῦ κορυφαίου τῶν Γάλλων χημικῶν, περιστάνοντος εὐφραδῶς τὴν διὰ τῆς χημείας μεταμόρφωσιν τοῦ ἀνθρώπου βίου.

«Τὸ μέλλον τῆς χημείας ἔσται ἀνευ ἀμφιβολίας πολλῶν ἀνώτερον τοῦ παρελθόντος αὐτῆς. Ἀφεῖτέ με νὰ εἰπῶ εἰς ἡμᾶς τὰ περὶ τούτου δυνεῖά μου. Εἴνε ὠραῖον τὸ βεβαίνειν περὶ τὰ πρόσω διὰ τῶν πραγμάτων μὲν, ὁσάκις τοῦτο εἴνε δυνατόν, ἀλλὰ πάντοτε ὅμως διὰ τῆς διανοίας. Ἡ ἐλπίς εἴνε ἡ ὠδοῦσα τὸν ἄνθρωπον καὶ παρέχουσα αὐτὸν τὴν πρὸς τὰ μεγάλα ἐνέργειαν. Δοθεῖς δὲ ἀπαξ τῆς ὠδήσεως, δὲν πραγματοποιοῦνται μὲν πάντοτε τὰ προσδοκώμενα, ἀλλὰ πραγματοποιεῖται ὅμως ἄλλο τι, πολλάκις ἐπὶ ἐπιφανέστερον. Τίς θὰ ᾔθελε τολμήσει νὰ προαγγείλῃ πρὸ ἐκὼν ἐτῶν τὴν φωτογραφίαν καὶ τὸν τηλεφῶνον;

«Ἀρετὴ με λοιπὸν νὰ εἰπῶ εἰς ὑμᾶς τὰ δυνεῖά μου. Ἡ ὥρα εἴνε κατὰλληλος, διότι μετὰ τὴν πόσιν ἐκφράζει τις τὰ ἐνδομυχοῦντα μυστικά.

«Ἐγείνετε πολλάκις λόγους περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν ὡς φαντασθῶ λοιπὸν καὶ ἐγὼ αὐτὰς οἶαι ἔσονται ἐν ἔτει 2000. ἐννοεῖται ὅτι θὰ ἔξιστώ αὐτὰς ἐκ χημικῆς ἀπόψεως, ἀπ' οὗ ἄλλως ἡ χημεία ἦτο τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἡμετέρου συμποσίου τούτου.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλέον ἐν τῷ κόσμῳ οὔτε γεωπονία, οὔτε ποιμένες, οὔτε γρόχοι. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως διὰ τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς θὰ ἐκχῇ καταργηθῇ διὰ τῆς χημείας. Δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλέον ἀνθρακωρυχτεῖς καὶ ὑποχθόνιαι βιομηχανίαι, κατ' ἀκολουθίαν οὐδὲ ἀπεργίαι ὀρυχείων. Τὸ πρόβλημα τῶν καυσίμων ὡλὼν θὰ καταργηθῇ διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς. Δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλέον οὔτε τελωνεῖα, οὔτε προστατευτικὸν σύστημα, οὔτε πόλεμοι, οὔτε σύνορα ποτιζόμενα ὑπὸ αἵματός ἀνθρώπων. Ἡ ἀεροπορία μετὰ τῶν ἐκ τῆς χημείας ἐκπηγαζόντων κινητηρίων αὐτῆς ὁργανῶν θὰ ἔχῃ μεταβάλλει πάντα ταῦτα εἰς πράγματα παρελθόντα καὶ ἀπηργαμμένα. Ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἔχῃ προχωρήσει τότε πολὺ πρὸς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὀνείρων τοῦ σοσιαλισμοῦ... ἄρκει νὰ κατορθωθῇ ἡ ἀνακάλυψις χημικῆς πνευματικῆς μελλούσης νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἠθικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπ' ἰσῆς ριζικῶς ὅσον ἡ καθ' ἡμᾶς χημεία μεταβάλλει τὴν ὕλην φύσιν.

Αἱ ἐπαγγελίαι αὗται εἴνε μεγάλαί, ἀλλὰ πῶς θὰ πραγματοποιῶσι; Τοῦτο θὰ περαθῇ νὰ εἰπῶ εἰς ὑμᾶς.

Τὸ θεμελιώδες πρόβλημα τῆς βιομηχανίας ἔγκειται εἰς τὴν ἀνακάλυψιν πηγῶν ἐνεργείας ἀνεξάντλητων καὶ ἀνανευμένων σχεδὸν ἀνευ ἐργασίας.

Βίδομεν ἤδη τὴν δύναμιν τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν ἀντικαθιστάμενην ὑπὸ τῆς τοῦ αἵματος, ἥτοι ὑπὸ τῆς χημικῆς ἐνεργείας τῆς ἐκπηγάζουσας ἐκ τῆς καύσεως τοῦ ἀνθρακός· ἀλλὰ τὸ ὕλικόν τοῦτο κατ' ἀνάγκην ἐξάγεται ἐπιπόνως ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἡ ποσότης αὐτοῦ ἐλαττεῖται ἀπύστως. Πρέπει νὰ εὐρεθῇ τι καλλίτερον πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, ἡ δὲ βῆσις τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης εἴνε εὐληπτος· πρέπει νὰ χρησιμοποιοθῇ ἡ ἡλεκτρικὴ θερμότης, πρέπει νὰ χρησιμοποιοθῇ ἡ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς γῆνης σφαίρας θερμότης. Αἱ διηνεκεῖς πρόδοι τῆς ἐπιστήμης παρέχουσι τὴν εὐλογον ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ χρῆσις τῶν νέων τούτων πηγῶν ἐνεργείας ἀτελευτήτου. Θὰ ἴσῃκει ἡ σκαρὴ φρεάτων ἐχόντων βῆθος τρισχιλίων μέχρι τετρακισχιλίων μέτρων, τοῦθ' ὅπερ δὲν ὑπερβαίνει ἰσῶς ἤδη τὰ μέσα τῆς σημερινῆς μηχανικῆς, καὶ πολὺ μᾶλλον τῆς τοῦ μέλλοντος.

Ἐν τῷ βάθει ἐκείνῳ θὰ εὐρεθῇ ἡ θερμότης, πηγὴ πάσης ζωῆς καὶ πάσης τέχνης. Τὸ δὲ ἐν τῷ βάθει ὕδωρ τούτων τῶν φρεάτων ἐμελεε νανερχεται εἰς θερμοκρασίαν ὑψηλὴν καὶ ἀναπτύσσῃ πίεσιν ἱκανὴν πρὸς κίνησιν πάσης οἰσθηπότης μηχανῆς.

Ἡ δὲ αἰένωσις τοῦ ὕδατος ἐκείνου διύλισις ἔμελλε νὰ παράγῃ τὸ καθαρὸν ἐκείνο ὕδωρ τὸ ἀπληλαγμένον παντός μικροβίου, ὅπερ ἀναζητοῦμεν σήμερον διὰ μεγάλων δαπανῶν ἐν πηγαῖς ἐνίοτε μεμολυσμέναις. Ἐν τῷ βάθει ἐκείνῳ ἡ ἐπιστήμη τοῦ μέλλοντος θάπονησῃ πτηγὴν θερμοηλεκτρικῆς ἐνεργείας ἀπεριόριστη καὶ ἀπύστως ἀνανευομένης. Θὰ παρίστατο λοιπὸν ἡ δύναμις ἀπανταχοῦ, ἐν ἀπασί τοῖς σημείοις τῆς γῆνης σφαίρας, καὶ πολλὰι γιλιετηρίδες αἰώνων θὰ παρήρχοντο πριν ἡ ἐπέλθῃ αἰσθητὴ μείωσις τῆς μεγάλης δυνάμεως ταύτης.

Ἀλλ' ἐπανελθόμεν εἰς τὸ προκείμενον, ἥτοι εἰς τὴν χημείαν. Οἱ λέγων πηγὴν ἐνεργείας θερμογόνου ἡ ἡλεκτρικῆς λέγει πηγὴν ἐνεργείας χημικῆς. Τοιαύτης δ' ὑπάρχούσης πηγῆς, ἡ κατασκευὴ πάντων τῶν χημικῶν προϊόντων ἀπεβαίνει εὐχερὴς καὶ οικονομικὴ ἐν παντί χρόνῳ καὶ τόπῳ, ἐν παντί σημείῳ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆνης σφαίρας.

Οὕτω θὰ εὐρεθῇ ἡ οἰκονομικὴ λύσις τοῦ μεγίστου ἰσῶς τῶν εἰς τὴν χημείαν ἀναγομένων προβλημάτων, τοῦ τῆς κατασκευῆς τῶν θερεπτικῶν ὡλὼν. Καὶ κατ' ἀρχὴν μὲν εἴνε ἡδὴ λευκῶν ἡ σύνθεσις τῶν λιπῶν καὶ τῶν ἐλαίων ἔχει κατορθωθῇ ἀπὸ τεσσαρκοκταετίας, ἡ δὲ τῶν σπυγάρων καὶ τῶν ὀρυζογυανθράκων συντελεῖται σήμερον καὶ ἡ τῶν ἀζωτούχων σιμικῶν δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τῆς πραγματοποίησης. Οὕτω δὴ τὸ πρόβλημα τῶν τροφίμων, μὴ το λησμονήσωμεν, εἴνε πρόβλημα χημικόν. Καθ' ἣν ἡμέραν ἡ ἐνέργεια κατορθωθῇ οἰκονομικῶς δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ κατασκευὴ παντοειδῶν τροφίμων διὰ τοῦ ἀνθρακός, παραλαμβανομένου ἀπὸ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, τοῦ ὀρυζογόνου καὶ τοῦ ὀζυγόνου, λαμβανομένου ἀπὸ τοῦ ὕδατος, διὰ τοῦ ἀζώτου, ἐξαγμένου ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας.

Τοῦθ' ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐπείσαν τὰ φυτὰ, βοηθούμενα ὑπὸ τῆς ἐκ τοῦ περιβάλλοντος σύμπαντος παραλαμβανομένης ἐνεργείας τελοῦμεν ἡμεῖς ἡδὴ καὶ θὰ τελέσωμεν ἔτι καλλίτερον προσιόντος τοῦ χρόνου κατὰ τρόπον ἐκτενέστερον καὶ ἐντελέστερον ἢ ἡ φύσις, διότι τσαυτὴ εἴνε ἡ δύναμις τῆς χημικῆς συνθέσεως.

«Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ἕκαστος θὰ συμπαραλαμβάνῃ πρὸς ἰδίαν τροφὴν θηκάριον ἀζωτούχων ὡλὼν, βῶλον λιπαρῶν οὐσιῶν, μικρὸν τεμάχιον ἀμύλου ἢ σακχάρου, φυλάδιον ἀρωματικῶν ἡδυσμάτων, ταῦτα πάντα κατασκευασμένα οἰκονομικῶς καὶ εἰς ἀνεξάντλητους ποσότητας ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐργαστασίων. Καὶ δὴ θὰ παράγονται ταῦτα πάντα ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῶν ἀκωνομίστων ἐποχῶν τοῦ ἔτους, τῆς βροχῆς ἢ τῆς ξηρασίας, τῆς θερμότητος τῆς μαραινούσης τὰ φυτὰ ἢ τοῦ παγετοῦ τοῦ καταστρέφοντος πᾶσαν ἐλπίδα καρποφορίας, καὶ ἔσονται ἀπληλαγμένα τῶν παθογόνων ἐνείνων μικροβίων, τῆς ἐτίας τῶν ἐπιδημιῶν, τῶν πολέμων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ χημεία θὰ ἔχῃ ἐπιτελέσει ἐν τῷ κόσμῳ μεταβάλλῃ ριζικῇ, ἥ

οὐδεὶς δύναται νὰ προὑπολογίσῃ τὴν ἔκτασιν. Δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλέον οὔτε ἄγροι καλυπτόμενοι ὑπὸ ἀμεινῶν, οὔτε ἀμεινῶν, οὔτε λειμῶνες πλήρεις κτηνῶν. Τοῦ δὲ ἀνθρώπου θαυμάσιον ἡ γλυκύτης καὶ ἡθικότης, ἐπειδὴ θὰ παύσῃ νὰ ζῇ ἐν μέσῳ σφαγῶν καὶ καταστροφῆς πλάσμάτων ζώντων. Δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον διαφορά μεταξὺ χωρῶν εὐδῶρων καὶ χωρῶν ἀφρόνων. Ἰσῶς μάλιστα αἱ ἀμεινῶν ἐρημοὶ ἀποδῶσιν ἡ ἐπὶ ἐκείνῳ διαμονῇ τῶν ἀνθρωπίνων πολιτισμῶν, ἐπειδὴ ἔσονται ὑγιεινότεραι τῶν μεμολυσμένων ποταμολύσεων ἢ ὑπὸ τῆς θαλασσίας ἀμμου προσεχωμένων ἰδαρῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς σήψεως πεπιεσμένων ἐλαδῶν πεδιάδων, αἵτινες εἴνε σήμερον αἱ ἐδραὶ τῆς καθ' ἡμᾶς γεωργίας.

Ἐν δὲ τῷ καθολικῷ τούτῳ βεβαίῳ τῆς χημικῆς δυνάμεως μὴ πιστεύετε ὅτι προώρῃται νὰ ἐκλιπῶσιν ἡ τέχνη, ἡ καλλονή, τὸ δέλγητρον τοῦ ἀνθρώπου βίου. Ἡ γῆνὴ ἐπιφάνεια θὰ παύσῃ χρησιμοποιουμένη ὡς σήμερον ἢ μᾶλλον, αἱ τὸ εἰπωμεν ταπεινὴ τῇ φωνῇ, παραμορφουμένη ὑπὸ τῶν εἰς γεωμετρικὰ σχήματα σχιζόντων αὐτὴν ἔργων τοῦ γεωπόνου θὰ καλυφθῇ δὲ τότε ὑπὸ χλόης, ὑπὸ δασῶν, ὑπὸ ἀνθέων. Ἡ δὲ γῆ θὰ καταστῇ εὐρύς κήπος, ποτιζόμενος ὑπὸ τῆς ἀφρόνου ἐκρύσεως τῶν ὑποχθόνιων ὕδατων, καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος θὰ ζῇ ἐπ' αὐτῆς ἐν ἀφρόνι καὶ ἐν τῇ χαρμονῇ τοῦ μεθεουσμένου χρόνου αἰῶνος. Ἀλλὰ μὴ νομίζετε ὅμως, ὅτι θὰ ζήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν ἀργίᾳ καὶ ἡθικῇ διαφθορᾷ.

Ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ μέρος τῆς εὐτυχίας. Τίς γνωρίζει τοῦτο καλλίτερον τῶν ἐνταῦθα παρόντων χημικῶν; Δὲν ἔχει ρηθῇ ἐν τῇ Σοφίᾳ Σολομῶντος ὅτι ὁ πόνος περὶ τὴν σοφίαν αὐξάνει τὴν ἐργασίαν; Ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ αἰῶνι ἕκαστος θὰ ἐργασθῇ εἴπερ ποτὲ. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ὁ ἐργαζόμενος εἴνε ἀγαθός, καὶ ἡ ἐργασία εἴνε ἡ πηγὴ πάσης ἀρετῆς. Ἐν τῷ ἀνελευμένῳ ἐκείνῳ κόσμῳ ἕκαστος θὰ ἐργάζεται, μετὰ ζήλου, ἐπειδὴ θ' ἀπολαμβάνῃ τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ, ἕκαστος δὲ θὰ εὖρῃ ἐν τῇ ἀνταμοιβῇ ταύτῃ τὴν νομίμην καὶ ὀλοσχερεῖ τὰ μέσα πρὸς ὠφέλησιν ἀνάπτυξιν τῆς πνευματικῆς, ἡθικῆς καὶ αἰσθητικῆς αὐτοῦ προόδου.

Κύριοι, εἴτε ἀν' ἐκπληρωθῶσι ταῦτα τὰ δυνεῖρα εἴτε ἄλλα, θὰ εἴνε πάντοτε ἀληθές, ὅτι ἡ εὐτυχία ἀποκτάται διὰ τῆς δράσεως καὶ ἐν τῇ δράσει προαγμένη εἰς τὴν ἀνωτάτην αὐτῆς ἔκτασιν.

«Αὐτὴ ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικησασα τὸν κόσμον, κατὰ τὸ ἀρχαῖον χριστιανικὸν λόγον, ἡ πίστις ἡμῶν.»

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτος, πρὸς γρ. 12—14 τὸ κοιλόν.
Κριθὴ, πρὸς γρ. 8—8 1/4
Ὀρός ἐντόπιος, πρὸς γρ. 16.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 12—13 τὴν λίτραν (ὁκ. 2 1/2).
Βρώμη, πρὸς 22 παρ. ἡ ὁκά.
Μαλλία 12—14 τὴν λίτραν.
Ἐλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἐλαῖον ἐντόπιον, πρὸς 16 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 312 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὁκάν γονδρ.
Ὀρούζιον, πρὸς γρ. 175—182 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6—6 1/2 τὴν ὁκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Χαρροῦπι 70—72 γρ. τὸ καντάρ.
180 ὁκάδων.

Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφίς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἵπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.